

8. évközi vasárnap. A

Bevezetés

A mai évközi 8. vasárnap evangéliuma Jézus Gondviseléséről mondott szavait tartalmazza. Hiszünk mi a Gondviselésben? Hiszünk mi abban, hogy Isten, az Őt szeretőknak mindent a javukra fordít? A miénkre is, kik szeretjük Őt? Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirie litánia

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy túlságosan anyagiasak vagyunk. Uram irgalmazz!

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy jólétünk biztosítására több időt fordítunk, mint szeretteinkre és felebarátinkra. Krisztus kegyelmezz!

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy üdvösségünkre nem, vagy csak ritkán gondolunk. Uram irgalmazz!

Evangélium után

„Nem szolgálhattok Istennek és a Mammonnak” Sokszor idézett jézusi szavak.

De mi is a Mammon? Az arám mamóna szó görög változata. Jelentése: megbízható, biztos, ami biztonságban van. A Talmudban gyakran szerepel, máshol alig az ószövetség irataiban. Jézus csaknem személyként említi, démoni hatalomra vonatkoztatja, amely a kapzsi emberen úrrá lesz, és amelynek szolgálatával Isten szolgálatát nem lehet összeegyeztetni. Aki ugyanis a megélhetése miatt túlzottan aggódik, könnyen a Mammon szolgálatába kerül

Természetszerető, természetjáró testvéreim! Az evangélium felolvasásakor felfigyeltünk e arra, hogy

az Úr Jézus is megcsodálta a mezők liliomait és az ég madarait. S hogy ekkor máris Istenre irányult gondolata, és Isten egyik lényeges tulajdonságáról beszélt a földön boldogan élni akaró embernek. Isten gondviselő tevékenységéről. S most is olyant mond, amelyet mi emberek, még hívők is félre szoktunk érteni, s nehezen tudjuk csak elfogadni.

Úgy képzeljük a gondviselés szerepét, hogy minden kérésünket teljesíti, kimenekít a betegségek, szenvedések gyötrelmeiből, és gyengéd szeretettel oltalmazza életünket. Felejtjük, hogy Jézus útja is keresztút volt a földön, de mindez nem tette kétségessé előtte a mennyei atya túláradó szeretetét.

Aztán ott van egy ehhez kapcsolódó naiv hiedelem. Sokan Istent teszik felelőssé a sok emberi gonoszságért. - A gázkamrák, a tömegsírok, a koncentrációs táborok, a gulágok szörnyűségeit sokan az isteni gondviselés számlájára írják. Azt mondják, ha Isten valóban szereti az embert, miért nem óvja meg őket a fizikai és erkölcsi rossz fájdalmaiktól? Azért, mert Ő mindent, azt is, amit mi rossznak mondunk, a javunkra fordítja. Ennek belátásához sokszor időre van szükség.

Nem gondolnak arra, hogy a teremtés hajnalán Isten a mi gondjainkra bízta a földet és elsősorban az emberi világot. Az ember világában történekekért mi, emberek vagyunk a felelősek. Jó tudnunk azt is, hogy Isten e világban teremtményein, az embereken keresztül cselekszik.

Aztán ott van Jézusnak ez a félreérhető mondata: „Ne aggódjatok

életetek miatt, hogy mit egyetek, mit igyatok, hogy mibe öltözzetek!”

Ha megfigyeljük az ég madarait, s a mezők liliomait, mit tapasztalunk?

Az ég madarai is reggeltől estig utánajárnak táplálékuknak. A mezők liliomai is a természet adta energiákból szövik díszes ruháikat.

A városokban komoly gondot okoznak a galambok. Egyesek szerint úgy tudnánk megszabadulni tőlük, ha nem etetnék őket. - Nem a vita kedvéért említem, de valakinek a közelmúlt történelmében már támadt ilyen ötlete, és ukrán emberek millióitól „szabadult meg” úgy, hogy nem engedte etetni, enni őket.

Ne hasonlítsuk össze a madarakat az emberekkel? De Jézus is példaként állítja elénk a madarakat. A madarak is verekszenek az élelem miatt, de szaporodnak és sokasodnak, mert ha jóllakott, a maradékot otthagyja a gyengébbnek.

Az ember viszont nem tud eléggé jóllakni a javakkal, a javak szimbólumával, a pénzzel sohasem. A madarak nem ismerik a Mamont, egyszerűen csak élni akarnak. Az ember is élni akar, a legnehezebb körülmények között is, és ez a normális emberi magatartás.

Közülünk is, akik csak tehetne az elmúlt hét folyamán is szorgalmasan, és munkával igyekezett megkeresni mindennapi kenyerét. Munkával keresi meg az ember a megélhetéshez szükséges pénzt.

A mai evangéliumi tanítás úgy látszik, mintha ellentmondana a tapasztalati tényeknek, a pénzszerzés szükségességének, és felületes nem-

törődömségre, lustaságra és tétlenségre nevelne. Úgy tűnik, mintha Jézus szavai olyan Istenbe vetett bizalomra buzdítanának, amely gondtalan semmittevésbe torkollik. Ne aggódjatok életetek miatt, hogy mit esztek, vagy mit isztok, sem testetek miatt, hogy mibe öltöztök.

A keresztény felfogás szerint szó sem lehet arról, hogy Jézus itt sült galambot leső és álmodozó semmittevőket akarna nevelni köve-
tőiből.

Nem azt, hanem olyan lelkületet akar kialakítani bennünk, amellyel bátran merünk ráhagyatkozni a mennyei Atya gondviselő jóságára. *Ezt az Istenbe vetett bizalmat akár keresztény higgadtságnak* is nevezhetnénk, amely egyáltalán nem zárja ki, sőt kötelességünké is teszi a szorgalmas munkát és küzdelmet a mindennapi kenyérért és megélhetésért. Ezzel Jézus tisztában volt, amikor kijelentette: "Mennyei Atyátok tudja, hogy ezekre szükségetek van."

A teremtéskor az Úr olyan hatalmat és képességet adott az embernek, amellyel, magunk és mások, az éhezők táplálásáról, ruházásáról, az ég madarairól, a mezők liliomáról, az erdők lombtengeréről, a tiszta levegőről, a jó ivóvízről, testi és lelki egészségünkről elsősorban nekünk kell gondoskodnunk. Részt kell vállalnunk Isten teremtő, megváltó és gondviselő tevékenységében. Ha ezt tesszük, megtaláltuk Isten országát és az ő igazságát.

Amen.

(F.F.)